

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

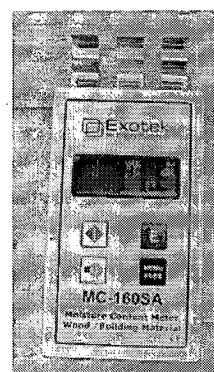
3.1 การออกแบบส่วนประกอบเครื่องวัดค่าความชื้นของไม้

การออกแบบสร้างเครื่องวัดความชื้นไม้โดยซึ่งต้องการวัดค่าความชื้นไม้โดยไม่ทำลายพื้นผิว และเนื้อไม้ ของตัวอย่าง อาศัยกระบวนการวัดค่าความชื้นทางอ้อม โดยอาศัยการวัดค่าไดอิเล็กตริกของตัวอย่างไม้ซึ่งจะใช้วิธีการส่งสนามไฟฟ้ากระแสสลับผ่านเข้าบังเนื้อไม้ และแปรค่าการเปลี่ยนแปลงของสัญญาณไฟฟ้าที่เปลี่ยนแปลงตามค่าความชื้นภายในไม้ และใช้วงจรเรียงกระแสให้กลายเป็นสัญญาณไฟฟ้ากระแสตรง ซึ่งจะเชื่อมต่อกับวงจรแปลงสัญญาณ ADC เพื่อนำไปประมวลผลโดยมีไมโครคอนโทรลเลอร์เป็นตัวประมวลผลมีส่วนชุดเซยอุณหภูมิเพื่อคำนวณค่าความชื้นไม้ และใช้วิธีการเก็บข้อมูลของค่าสัญญาณไฟฟ้าที่วัดได้ของไม้แต่ละชนิดเพื่อกำหนดโหมดการวัด ร่วมกับการเขียนโปรแกรมเพื่อคำนวณค่าความชื้นให้ถูกต้อง ตัวเครื่องที่ออกแบบมีส่วนประกอบหลักที่สำคัญดังนี้

1. Probe หรือ หัววัดที่เป็นโลหะ
2. ตัวแปลงสัญญาณจากอนาล็อกเป็นดิจิตอล (ADC)
3. ไมโครคอนโทรลเลอร์ (Microcontroller Unit, MCU)
4. หัววัดอุณหภูมิ (temperature sensor)
5. ส่วนแสดงผลชนิด แอลซีดี (Liquid crystal display)
6. ปุ่มกดเลือกโหมดการวัดค่าและชนิดของไม้

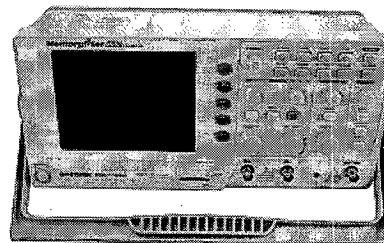
3.2 เครื่องมือและอุปกรณ์ที่ใช้ในการออกแบบตัวเครื่องวัดความชื้นไม้

3.2.1 เครื่องวัดความชื้นไม้แบบอาศัยการวัดค่าไดอิเล็กตริก สำหรับวัดค่าความชื้นเพื่อเปรียบเทียบกับเครื่องมือวัดความชื้นไม้ที่สร้างขึ้น

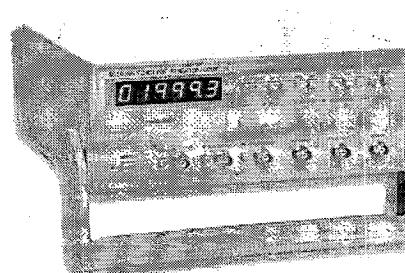
ภาพที่ 3.1 เครื่องวัดความชื้นแบบใช้การวัดค่าไอดิจิตอล

3.2.2 ดิจิตอลอสซิลโลสโคปสำหรับวิเคราะห์สัญญาณทั้งที่เป็นความถี่และความเวลา รวมถึงค่าความต่างศักย์ที่ได้จากการวัดค่าเพื่อหาค่าการเปลี่ยนแปลงและปรับปรุงการออกแบบวงจร

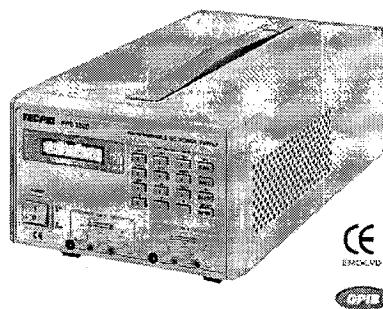
ภาพที่ 3.2 ดิจิตอลอสซิลโลสโคป

3.2.3 ฟังก์ชัน Jenneorter เครื่องมือสำหรับสร้างสัญญาณไฟฟ้ารูปแบบตามที่ต้องการเพื่อป้อนให้กับวงจรขณะทำการทดสอบการทำงานของวงจร ซึ่งสามารถปรับค่าความถี่ ค่าดิวตี้ไซเคิล รวมถึงแอมป์ลิจูดของสัญญาณได้ซึ่งช่วยอำนวยความสะดวกในการทดลอง

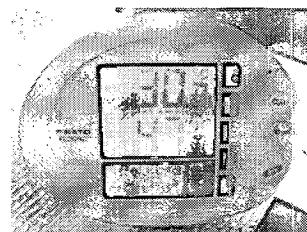

ภาพที่ 3.3 ฟังก์ชัน Jenneorter

3.3.4 แหล่งจ่ายไฟฟ้ากระแสตรง สำหรับเป็นแหล่งจ่ายให้แก่วงจรที่ใช้ทดลองเพื่อให้วงจรสามารถทำงานได้ซึ่งตัวเครื่องต้องสามารถปรับได้ทั้งกระแสและแรงดันไฟฟ้า

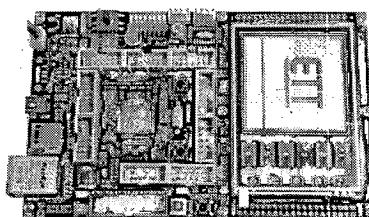

ภาพที่ 3.4 แหล่งจ่ายไฟฟ้ากระแสตรง

ภาพที่ 3.5 เครื่องวัดความชื้นในอากาศ

3.3.5 ชาร์ดแวร์สำหรับออกแบบระบบไมโครคอนโทรลเลอร์ เลือกใช้ไมโครคอนโทรลเลอร์ STM32 ซึ่งให้ประสิทธิภาพการประมวลผลที่เร็วและมีหน่วยความจำโปรแกรมขนาดใหญ่สำหรับการพัฒนาโปรแกรมเพื่อประมวลผล

ภาพที่ 3.6 บอร์ดเรียนรู้ไมโครคอนโทรลเลอร์

3.3.6 อุปกรณ์ทดลองอื่นๆที่จำเป็น ได้แก่ ตัวต้านทาน ตัวเก็บประจุ ตัวเหนี่ยวนำ ไอซี ล็อกิคโปรด มัลติ มิเตอร์ ล็อกิกอนาไลเซอร์ ซึ่งใช้สำหรับเป็นส่วนประกอบของแพงวงจรอิเล็กทรอนิกส์และวัดค่า สัญญาณจากวงจรทดลอง

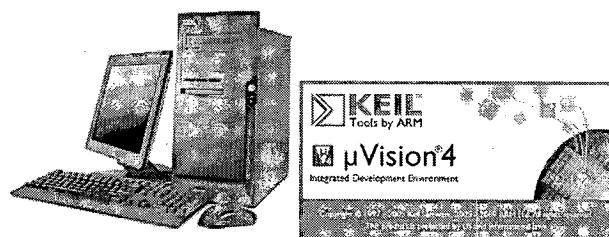

ภาพที่ 3.7 ชุดแพงวงจรและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์

ภาพที่ 3.8 ล็อกิกโปรดสำหรับวัดค่าล็อกิกของสัญญาณ

3.3.7 คอมพิวเตอร์และชุดซอฟแวร์คอมไฟเลอร์สำหรับเขียนโปรแกรมควบคุมไมโครคอนโทรลเลอร์และแปลง code โปรแกรมให้เป็น hex code สำหรับโหลดเข้าสู่หน่วยความจำโปรแกรมของไมโครคอนโทรลเลอร์ เลือกใช้คอมไฟเลอร์ของ KEIL uVision4 ซึ่งง่ายต่อการพัฒนาโปรแกรม

ภาพที่ 3.9 คอมพิวเตอร์และชุดซอฟแวร์สำหรับพัฒนาโปรแกรม

3.3 ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย

3.3.2 ออกแบบวงจรทดลองสำหรับสร้างเครื่องมือวัดความชื้นไม้ ซึ่งได้แก่

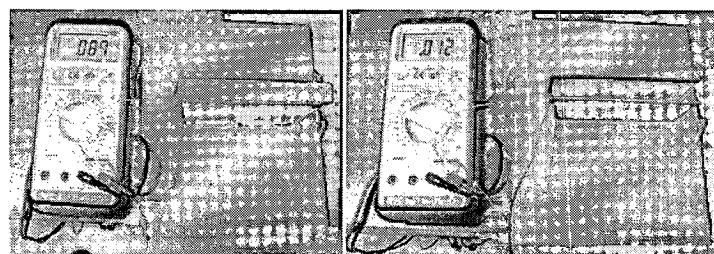
- วงจรเพาเวอร์ซัพพลาย สำหรับเป็นแหล่งจ่ายพลังงานให้กับวงจรกำเนิดความถี่ไมโครคอนโทรลเลอร์ หน้าจอแสดงผล สำหรับวงจรเพาเวอร์ซัพพลายนั้นออกแบบให้มีการสัญญาณ พลังงานน้อยและง่ายต่อการออกแบบจึงเลือกใช้ไอซีสำหรับรูปในการเปลี่ยนแรงดันจากแบตเตอรี่ 9 โวลต์ ให้เป็นแรงดัน 3.3 โวลต์

- วงจรกำเนิดความถี่ ใช้ออปแอมป์ในการออกแบบโดยสร้างสัญญาณความถี่ต่ำและความถี่สูง เพื่อส่งไปยังวงจรmonitoring ด้วยสัญญาณความถี่สูงและความถี่ต่ำ

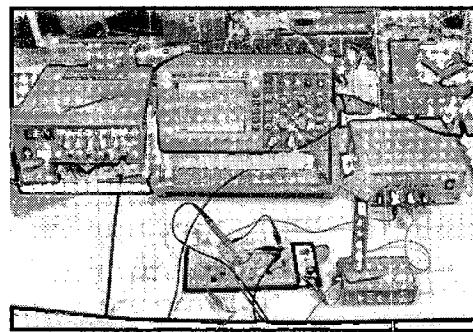
- วงจรmonitoring ออกแบบโดยใช้ออปแอมป์ในการmonitoring ด้วยสัญญาณความถี่ต่ำจะสูงกว่าออปแอมป์สัญญาณความถี่สูงและจะส่งผ่านไปยังโทรศัพท์เพื่อส่งสัญญาณไฟฟ้าเข้าไปยังเน็ตไม้

- วงจรกรองสัญญาณ ออกแบบโดยใช้ออปแอมป์ซึ่งทำหน้าที่กรองความถี่ของสัญญาณรบกวน ออกจากสัญญาณที่วัดได้จากโทรศัพท์

ออกแบบแผ่นวงจรพิมพ์และวงจรสำหรับวัดค่าโดยใช้วงจรวัดค่าแบบ ac bridge เป็นต้นผู้วิจัยได้ทดลองอย่างง่ายโดยใช้มัลติมิเตอร์วัดค่าความชื้นไฟฟ้าเมื่อตัวกลางคือไม้และอากาศตามลำดับจากนั้นทดลองส่งสัญญาณไฟฟ้าลงไปในเนื้อไม้ที่มีค่าความชื้นต่างกันและวัดค่าสัญญาณที่เปลี่ยนแปลงโดยใช้เครื่องออกซิเจนโลดสโคป

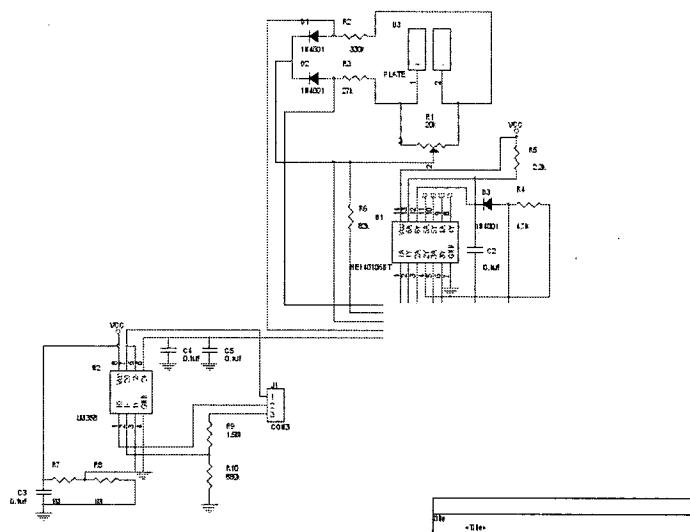

ภาพที่ 3.10 การวัดค่าความชื้นไฟฟ้าจากแผ่นตัวนำแบบขนานโดยมีตัวกลางที่เป็นไม้และอากาศ

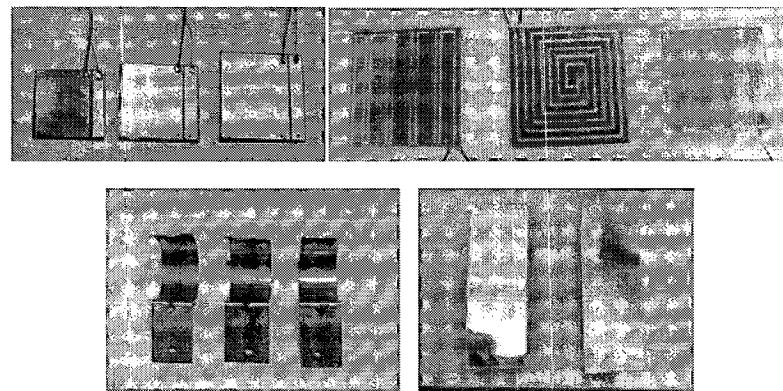
ภาพที่ 3.11 การจัดชุดอุปกรณ์วัดค่าสนามไฟฟ้าที่ส่งไปยังเนื้อไม้

3.3.3 การวัดค่าความชื้นโดยอาศัย การวัดค่าอิมพีเดนซ์ของไม้ โดยต่อวงจรวัดค่าบนแผงวงจรทดลองที่เชื่อมต่อกับเครื่องกำเนิดความถี่แล้ววัดค่าสัญญาณไฟฟ้าที่ได้จากการเมื่อเปลี่ยนค่าความชื้นของไม้โดยการวัดค่าเอนเพล็คทริกและค่าความถี่ของสัญญาณที่ได้

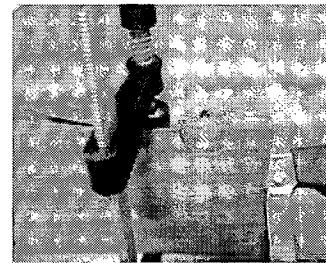

ภาพที่ 3.12 วงจรภาคเซนเซอร์แบบที่ 1

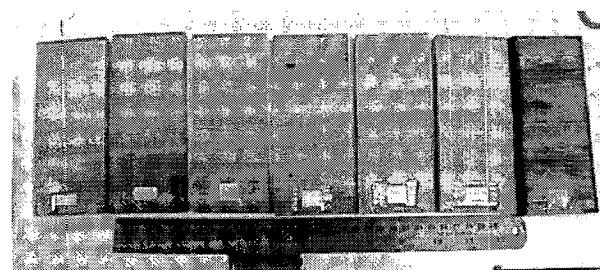
จากการรด้านบนแผ่นเพลทจะต่อ กับขั้วไฟฟ้าซึ่งเป็นโพรบสำหรับวัดค่าโดยทำการทดลองกับโพรบที่มีลักษณะแตกต่างกันทั้งรูปทรงของโพรบ วัสดุที่ใช้ซึ่งได้แก่ แผ่นทองแดง อลูมิเนียมและสแตนเลส ซึ่งจะกดให้แนบติดกับผิวน้ำของแผ่นไม้ที่จะวัดค่า ซึ่งผู้จัยได้ทดสอบกับไม้ชนิดเดียวกันที่มีค่าความชื้นแตกต่างกัน ซึ่งความสามารถให้ค่าความต่างศักย์ที่ผ่านขาออก (คอนเนคเตอร์ 3) ประมาณค่าความชื้นของไม้ที่เปลี่ยนแปลง

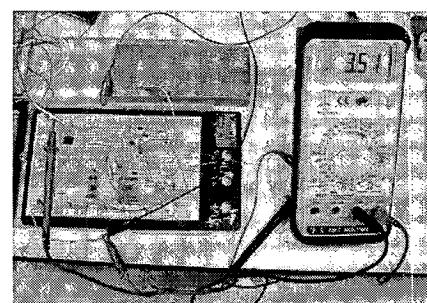
ภาพที่ 3.13 แผ่นเพลทเซนเซอร์ แบบแผ่นเรียบและแผ่นโคลง

ภาพที่ 3.14 การเตรียมแผ่นสแตนเลสเพื่อสร้างหัวโปรดัก

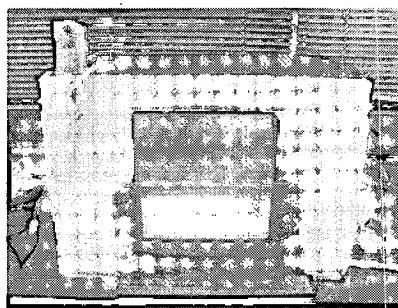

ภาพที่ 3.15 ตัวอย่างไม้เตี๊ยรังที่ใช้วัสดุค่าซึ่งมีความชื้นต่างกัน

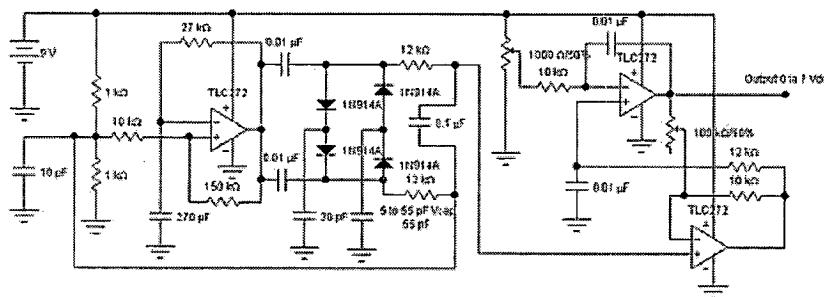

ภาพที่ 3.16 การต่อวงจรเพื่อวัดค่าแรงดันไฟฟ้าของวงจรวัดค่าอิมพิเดนซ์

3.3.4 สร้างวงจรภาคเซนเซอร์สำหรับวัดค่าความชื้นพร้อมทั้งประกอบชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ และทดลองวัดค่าสัญญาณเอาท์พุท ที่ได้จากการเมื่อนำมาไม่ที่มีความชื้นค่าต่างกันมาวัดค่าโดยเทียบกับ อุณหภูมิที่เปลี่ยนแปลงภายในตู้ควบคุมอุณหภูมิซึ่งปรับค่าอุณหภูมิตัวชุดควบคุมอุณหภูมิโดยตั้งค่า ตั้งแต่ 25 – 55 องศาเซลเซียส พร้อมทั้งบันทึกค่าอุณหภูมิและสัญญาณที่ได้เพื่อนำไปสร้างกราฟและ วิเคราะห์ข้อมูล

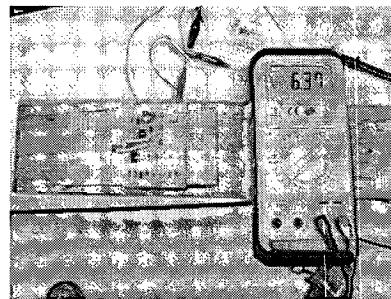

ภาพที่ 3.17 ตู้ควบคุมอุณหภูมิสำหรับทดลองวัดค่า

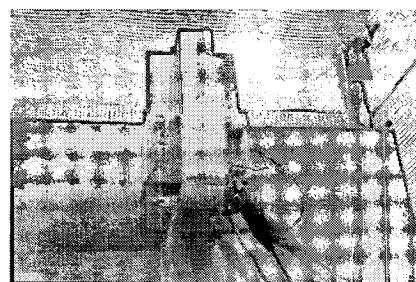

ภาพที่ 3.18 วงจรภาคเซนเซอร์แบบที่ 2

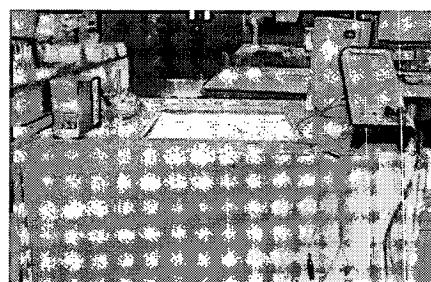
3.3.5 ออกแบบวงจรภาคเซนเซอร์แบบที่ 2 เพื่อให้สามารถวัดค่าได้ดีขึ้นจากเดิม โดยอาศัยการวัดค่าอิมพีденซ์ โดยส่งผ่านสนามไฟฟ้าที่มีคุณลักษณะสัญญาณแล้วผ่านวงจรบริดจ์เรคทิไฟเออร์ ของแผ่นเพลท เชนเซอร์ และต่อสัญญาณที่ได้เข้ากับวงจรขยายสัญญาณซึ่งสามารถปรับอัตราการขยายสัญญาณได้ บันทึกค่าสัญญาณที่เปลี่ยนแปลงขณะที่อุณหภูมิเปลี่ยนแปลงในช่วง 25-55 องศาเซลเซียส และนำข้อมูล ไปวิเคราะห์เพื่อหาค่าความเพี้ยนของชุดเชนเซอร์

ภาพที่ 3.19 การวัดค่าความต่างศักย์จากการแบบที่ 2 โดยการสัมผัสกับไม้ที่มีความชื้น

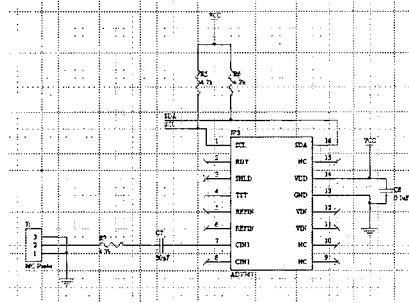

ภาพที่ 3.20 การจัดวางวงจรชุดเซอร์เพื่อวัดค่าความต่างศักย์เมื่ออุณหภูมิเปลี่ยนแปลง

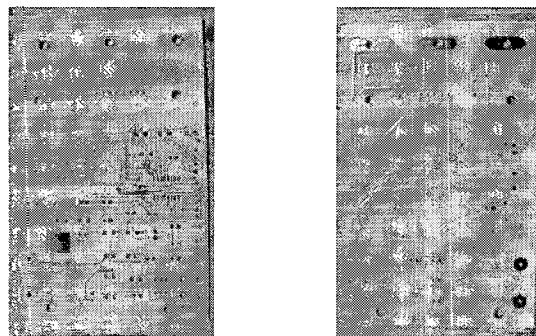

ภาพที่ 3.21 การจัดวางชุดทดลองวัดค่าความต่างศักย์

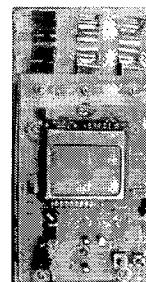
3.3.6 ออกแบบวงจรเซนเซอร์วัดค่าแบบที่ 3 ซึ่งเป็นวงจรวัดค่าความจุไฟฟ้าโดยใช้ชิปไอซีสำหรับรูปใน การวัดค่าซึ่งสามารถวัดค่าความจุไฟฟ้าของไม้ และนำผลที่ได้มาเปรียบเทียบกับ 2 วงจรแรกเพื่อหาวงจร ที่มีความคลาดเคลื่อนของการวัด เนื่องจากการเปลี่ยนแปลงของอุณหภูมน้อยที่สุด เพื่อนำไปสร้างวงจร ภาคเซนเซอร์สำหรับออกแบบแผ่นวงจรพิมพ์สำหรับสร้างเครื่องวัดความชื้น เลือกวิธีการใช้เซ็นเซอร์ และหัววัดโดยที่เหมาะสมสมสำหรับสร้างต้นแบบแพลงวงจรพิมพ์

ภาพที่ 3.22 วงจรภาคเซนเซอร์แบบที่ 3

ภาพที่ 3.23 ด้านหน้าและด้านหลังแผงวงจรเครื่องวัดความชื้นใหม่

ภาพที่ 3.24 แผงวงจรที่ผ่านการประกอบอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์

3.4 ระบบไมโครคอนโทรลเลอร์และการประมวลผลสัญญาณ

ในการสร้างเครื่องมือจำเป็นต้องเขียนโปรแกรมเพื่อควบคุมในไมโครคอนโทรลเลอร์ ให้แสดงผลข้อมูลความผ่านหน้าจอกราฟฟิคแอลซีดีและเริ่มต้นการติดต่อกับไอซีวัดค่าความชื้น ไฟฟ้าเพื่ออ่านค่าอุณหภูมิและความชื้นไฟฟ้า นำไปแสดงผลบนหน้าจอแสดงผล เมื่อได้ค่าความชื้นไฟฟ้าและอุณหภูมิที่ถูกต้องแล้วจึงปรับค่าความชื้นไฟฟ้าที่ต้องนุ่มนวลกับหัววัด ทราบเพื่อให้ค่าความชื้นไฟฟ้าอยู่ในช่วงที่ต้องการ โดยหากจากค่าความชื้นของไม่ที่ต่ำกว่าคีบิย 0 เปอร์เซ็นต์และค่าความชื้นของไม่สูงที่สุดซึ่งใกล้เคียง 85 เปอร์เซ็นต์เนื่องจากเครื่องมือที่ใช้ปรับเทียบค่ามีความสามารถวัดค่าความชื้นได้ในช่วง 0-85

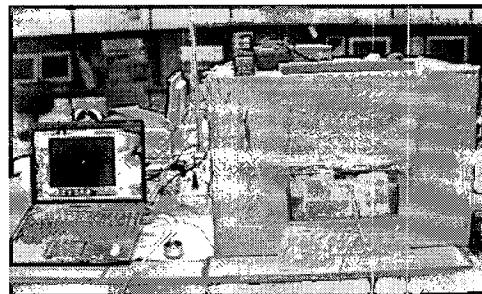
เปอร์เซ็นต์ จากนั้นเขียนโปรแกรมเพื่อส่งค่าข้อมูลความชุ่มภาพ และอุณหภูมิผ่านพอร์ท rs232 และเก็บค่าเพื่อวิเคราะห์ผล

3.5 การทดลองและบันทึกค่า

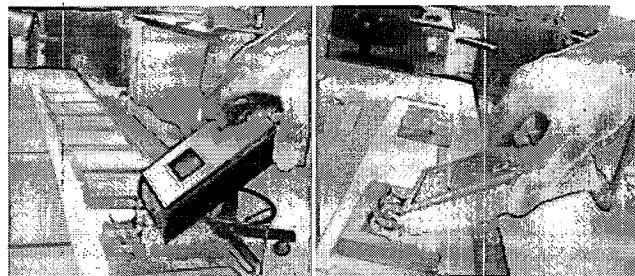
ในการทดลองใช้คอมพิวเตอร์เพื่อเก็บบันทึกข้อมูลค่าความชุ่มภาพจากตัวเครื่อง โดยใช้ชอร์ฟแวร์เก็บบันทึกค่าทุกๆ 60 มิลลิวินาทีจากนั้นทำการประมวลผลข้อมูล โดยใช้การหาค่าเฉลี่ยโดยวิธี moving average , Auto correlation เพื่อกำจัดสัญญาณรบกวนและประมาณค่าที่อ่านได้จากตัวเครื่อง โดยทดลองบนโปรแกรมคำนวณ Exel เพื่อให้ค่าที่ได้ใกล้เคียงค่าที่แท้จริงเพื่อนำไปสร้างกราฟความสัมพันธ์ของ ความชุ่มภาพ ความชื้น และอุณหภูมิ ซึ่งในการทดลองบันทึกข้อมูลได้กำหนดเงื่อนไขการวัดค่าของตัวแปรดังนี้

1. วัดค่าความชุ่มภาพของอากาศ ที่อุณหภูมิห้อง 25 องศาเซลเซียสบันทึกความชื้นอากาศขณะทำการวัด
2. วัดค่าความชุ่มภาพของอากาศ โดยกำหนดเงื่อนไขให้เปลี่ยนแปลงอุณหภูมิอยู่ในช่วง 25 -55 องศาเซลเซียสและบันทึกค่าความชื้นอากาศขณะทำการวัด
3. วัดค่าความชุ่มภาพของไม้แห้ง(ความชื้นไม่เกิน 10 เปอร์เซ็นต์) โดยกำหนดเงื่อนไขให้เปลี่ยนแปลงอุณหภูมิอยู่ในช่วง 25 -55 องศาเซลเซียสและบันทึกค่าความชื้นอากาศขณะทำการวัด
4. วัดค่าความชุ่มภาพของไม้ชนิดเดiyak กันที่มีค่าความชื้นอยู่ในช่วง 0-85 เปอร์เซ็นต์ในอุณหภูมิกองที่บันทึกค่าความชื้นอากาศขณะทำการวัด
5. เปลี่ยนชนิดของไม้และวัดค่าความชุ่มภาพที่มีค่าความชื้นอยู่ในช่วง 0-85 เปอร์เซ็นต์ในอุณหภูมิกองที่(อุณหภูมิห้อง)และบันทึกค่าความชื้นอากาศขณะทำการวัด

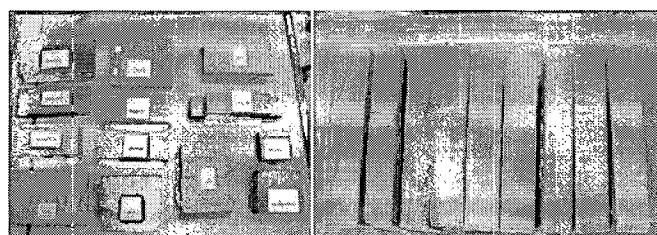
เพิ่มอุณหภูมิครึ่งละ 5 องศาเซลเซียส จากนั้นบันทึกข้อมูลที่ได้จากตัวเครื่อง วิเคราะห์ข้อมูล หาความสัมพันธ์ของค่าความชุ่มภาพและค่าความชื้นรวมถึงผลกระทบจากค่าอุณหภูมิของสภาพแวดล้อม ขณะทำการวัด ต่อค่าความชุ่มภาพ นำข้อมูลที่ได้ไปสร้างกราฟและสร้างสมการความสัมพันธ์เพื่อหาค่าความชื้นของไม้

ภาพที่ 3.25 การจัดชุดทดลองวัดค่าความชื้นไฟฟ้าของอากาศไม้แห้ง และไม้ที่มีความชื้นต่างกัน

ภาพที่ 3.26 การวัดความชื้นของไม้ตัวอย่าง

ภาพที่ 3.27 ไม้ตัวอย่างที่นำมาวัดค่าความชื้น

3.6 การออกแบบโปรแกรมและฟังก์ชั่นการวัดของตัวเครื่อง

ออกแบบการแสดงผลและกำหนดจำนวนปุ่มกดเพื่อควบคุมการทำงานของตัวเครื่อง โดยการทำงานของตัวเครื่องประกอบด้วยปุ่มกดจำนวน 3 อัน ได้แก่ ปุ่มเปิดปิดเครื่อง ปุ่มเลือกฟังก์ชั่นการวัดของไม้แต่ละชนิดและปุ่มเลือกรูปแบบการวัด ในการออกแบบฟังก์ชั่นการวัดทำได้โดยการสร้างไอดีแกรมการทำงานตามที่ต้องการ จากนั้นจะเขียนโปรแกรมควบคุมไมโครคอนโทรลเลอร์เพื่อกำหนดลำดับและฟังก์ชั่นการทำงานของตัวเครื่องตามไอดีแกรมที่ออกแบบไว้ และทดสอบการทำงานของโปรแกรม

3.7 การปรับเทียบเครื่องมือวัด

ในการปรับเทียบค่าการวัดของเครื่องวัดความชื้นไม่ที่สร้างขึ้นจะใช้การเปรียบเทียบค่ากับค่าจากเครื่องมือวัดที่ได้มาตรฐานทำการวัดความชื้นไม่แต่ละชนิดที่ความชื้นตั้งแต่ 0- 85 เปอร์เซ็นต์ในสภาพแวดล้อมที่อุณหภูมิกองที่ บันทึกผลการวัด นำข้อมูลที่ได้ไปหาค่าความคลาดเคลื่อนของเครื่องมือวัดจากนั้นปรับปรุงตัวเครื่องขึ้นสุดท้ายซึ่งได้แก่

1. ออกแบบตัวเครื่องด้านนอกให้มีรูปทรงที่กะทัดรัด โดยเลือกใช้แผ่นพลาสติกชนิด PVC ซึ่งมีความแข็งแรง ทนทาน
2. แก้ไขปุ่มกด ให้ใช้แรงกดน้อย สะดวกต่อการใช้งาน
3. ทำช่องไส้เบตเตอรี่ให้สามารถเปิดปิดได้ง่าย รวมถึงแก้ไขข้อความด้านหน้าตัวเครื่องให้เห็นได้ชัดเจน
4. ทำคู่มือประกอบการใช้งานงานตัวเครื่อง
5. จัดทำรูปเล่มรายงานผลการวิจัย